

Ved lovforslagets § 2, nr. 1, ophæves de nuværende bestemmelser i sygesikringsloven om de såkaldte § 23, stk. 2-udvalg, hvorefter der i hver amtskommune skal nedsættes et udvalg med repræsentation fra amtsrådene og kommuneforeningen i amtskommunen, som skal virke til fremme af samarbejde og samordning mellem praktiserende læger, sygehuse og anden sundhedsmæssig og social virksomhed.

Forslaget indebærer endvidere nedlæggelse af sygesikringslovens § 23, stk. 4-udvalg, som består af repræsentanter fra § 23, stk. 2-udvalgene og fra vedkommende lægekredsforening.

Disse udvalg har i en vis udstrækning varetaget opgaver i forbindelse med samarbejde, samordning og især planlægning, herunder samordningsforanstaltninger mellem sygesikringens ydelser og sygehusvæsenet.

På baggrund af de noget vekslende erfaringer med begge udvalg og de senere års udvikling med opbygning af andre mere fleksible og bedre fungerende samarbejdsmodeller i mange amtskommuner, er det ikke fundet hensigtsmæssigt at opretholde den lovbestemte valgstruktur, men at overlade det til det enkelte amtsråd og kommunalbestyrelserne i amtskommunen i fællesskab at tilrettelægge samarbejdet, så det bedst opfylder de lokale behov og ønsker. Forslaget skal endvidere ses som konsekvens af, at der med lovforslaget fastlægges en samlet ramme for den kommunale og amtskommunale sundhedsplanlægning og samordning for hele sundhedsvæsenet. Amtskommunen skal i sin sundhedsplan redegøre for samarbejdet.

Det bemærkes, at de nuværende sygesikringsoverenskomster mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og de lægelige organisationer indeholder henvisninger til sygesikringslovens bestemmelser om fællesudvalg (§ 23, stk. 4-udvalg). Der vil derfor være behov for at foretage en teknisk ajourføring af overenskomsterne inden 1. januar 1994, hvor lovforslagets § 2, nr. 1, træder i kraft.

Til § 27 c

Bestemmelsen, som er ny, sigter mod at udbygge dialogen mellem kommunerne, amtskommunerne, regeringen og Folketinget på sundhedsområdet. Redegørelsen efter stk. 1 afgives dermed i starten af hver kommunal valgperiode og dermed før, kommunerne skal behandle deres redegørelser, jf. § 27 d, og amtskommunerne deres sundhedsplaner, jf. § 27 e, stk. 1.

Det er hensigten, at redegørelsen skal indeholde nogle afsnit, der beskriver nogle mere generelle forudsætninger for kommunernes og amtskommunernes arbejde. Det kan f.eks. være oplysninger om den demografiske udvikling og dens forventede konsekvenser for sundhedsvæsenet, oplysninger om sundhedssektorens økonomi m.v.

Herudover er det tanken, at der i redegørelsen kan være en nærmere redegørelse for temaer, som anbefales/ønskes behandlet i det kommende planlægningsarbejde. Formålet hermed kan f.eks. være at medvirke til sikring af en fortsat udvikling af den forebyggende indsats inden for de fastlagte økonomiske rammer, at fremme arbejdet med kvalitetsudvikling og kvalitets sikring i sundhedsvæsenet og tilrettelæggelsen af arbejdet med genoptræning af patienter, der er udskrevet fra sygehus m.v.

Udvælgelsen af de konkrete temaer vil ske på grundlag af drøftelser med de kommunale parter.

Redegørelsen skal i forbindelse med planlægnings- og samordningsarbejdet bl.a. kunne tjene som inspiration for kommunernes og amtskommunernes arbejde. Dernæst vil den være et instrument til mere generelle sundhedspolitiske og sundhedsfaglige udmeldinger fra de centrale sundhedsmyndigheder.

Sundhedsministeren kan ved udarbejdelsen af retningslinierne efter stk. 2 bl.a. medvirke til sikring af en fortsat udvikling af den forebyggende indsats inden for de fastlagte økonomiske rammer. Bestemmelsen i stk. 2 giver i lighed med den nugældende lovgivning fortsat tillige mulighed for at give faglige udmeldinger vedrørende planlægning af sundhedsberedskabet. Den faglige vejledning vedrørende sundhedsberedskabet kan eventuelt udfærdiges i sammenhæng med den vejledning om sundhedsberedskabet, der gives i henhold til lov om det civile beredskab eller anden lovgivning, der måtte erstatte denne.

Til § 27 d

Den foreslåede bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen en gang i hver valgperiode skal behandle en sundhedsreddegørelse, er ny i forhold til den nuværende lovgivning.

Kommunerne har i de senere år i stigende omfang påtaget sig opgaver af sundhedsmæssig karakter, f.eks. i forbindelse med udbygning af døgnplejen og på det forebyggende område. Denne udvikling bør fastholdes og styrkes. En redegørelse vil kunne bidrage hertil ved at skabe grundlag for en mere sammenhængende vurdering og prioritering af kommu-